

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har miljøstyrelsen indhentet oplysninger fra de norske myndigheder, hvortil jeg kan henholde mig.

De norske myndigheder har oplyst, at baggrunden for miljøvernminister Surliens besøg i Storbritannien var en indbydelse fra den britiske regering til at drøfte problemerne med den sure nedbør.

Miljøvernministeren benyttede lejligheden til at drøfte spørgsmål om udledninger af radioaktivt materiale i havet, herunder specielt den norske bekymring vedrørende anlægget i Dounreay.

Under drøftelserne gav den britiske miljøminister, Waldegrave, udtryk for, at kun den bedste teknik og fuld sikkerhed ville blive accepteret ved anlægget i Dounreay.

Om Sellafield understregede man fra britisk side, at udslippene i 1991 vil være reduceret til nogle få procent af niveauet i slutningen af 1970'erne.

Idet jeg henviser til spørgsmålets begrundelse, skal jeg bekræfte, at jeg under debatten på Nordisk Råds 34. session talte på vegne af Nordisk Ministerråd, hvilket imidlertid ikke har været tilfældet for miljøvernminister Surliens vedkommende under besøget i Storbritannien.

Jeg henviser samtidig til min besvarelse af spørgsmål 428 fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg vedrørende begrebet »bedste tilgængelige teknik«. Det af spørgeren anvendte begreb »bedst tænkelige teknik« er ikke at genfinde i de internationale aftaler om begrænsning af udledningen fra oparbejdningsanlæg for atomaffald.

Spm. nr. S 943

Til *miljøministeren* (7/4 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om mødet i Pariskommissionens tekniske arbejdsgruppe i sidste måned vedrørende radioaktiv havforurening fra oparbejdning af brugt atombrændsel?«

Begrundelse

Af ministerens svar i folketingets spørgetid den 12. marts 1986 på spørgsmål nr. S 805

fremgik det, at den engelske regering ikke som lovet havde rapporteret om de planlagte reduktioner af udledning af radioaktive stoffer fra Windscale inden udgangen af 1985. Ministeren gav udtryk for, at dette forhold ville indvirke på spørgsmålets behandling ved det kommende møde i Pariskommissionens tekniske arbejdsgruppe.

Svar (17/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende om drøftelserne på Pariskommissionens tekniske arbejdsgruppemøde i Amsterdam i marts 1986, hvortil jeg kan henholde mig:

»På mødet præsenterede England sin meget forsinkede rapport og gjorde opmærksom på, at der siden 1984 var opnået væsentlige forbedringer. De årlige udledninger af beta- og gamma-radioaktive stoffer (undtagen tritium) var reduceret fra 1.190 TBq i 1984 til 586 TBq i 1985. Tre nye anlæg til formindskelse af udledningerne var nu ibrugtaget. Omkostningerne havde været 450 mill. pund. Et yderligere anlæg skulle være færdigt i 1991.

England meddelte endvidere, at tilladelsen til udledning af spildevand var ved at blive fornyet, og at der i den nye tilladelse ville blive fastlagt grænser for udledningen for et meget større antal individuelle radioaktive stoffer end før, herunder for plutonium 241, tritium og americium 241.

I diskussionen om den engelske rapport meddelte Danmark og flere andre delegationer, at selv om man var opmærksom på, at der var sket reduktion af udledningerne, kunne man på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke relatere udledningstallene til den mængde materiale, der var blevet behandlet i anlægget. For at kunne meddele Pariskommissionen, om den »bedste tilgængelige teknik« var blevet bragt i anvendelse, måtte man have oplysninger om den effektivitet, hvormed behandlingsanlægget arbejdede. Selv om man havde bemærket, at store beløb var blevet brugt, kunne man ikke vurdere sagen uden yderligere oplysninger.

En enkelt delegation (den irske) mente dog, at man allerede på grundlag af de foreliggende oplysninger kunne sige, at »den bedste tilgængelige teknik« ikke var benyttet